

Sygn. akt I C 27/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2019 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko H. K.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego H. K. na rzecz powoda U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę 843,93 zł (osiemset czterdzieści trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 15.11.2018 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego H. K. na rzecz powoda U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę 317 zł (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego B. K., w pozwie złożonym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, w dniu 15 listopada 2018 r. wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego H. K. kwoty 843,93 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 15 listopada 2018 r. do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego zgodnie z normami.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwanego z (...) sp. z (...). z siedzibą w W. łączyła umowa pożyczki z dnia 27 czerwca 2017 r. nr (...), na podstawie której pozwany otrzymał pożyczkę w kwocie 600 zł. H. K. zobowiązał się do zwrotu pożyczki wraz z kosztami związanymi z jej udzielenia w terminie do 27 lipca 2017 r.

Pozwany nie wywiązał się z przyjętego w umowie zobowiązania, nie regulując na rzecz pożyczkodawcy płatności przewidzianej w umowie. W związku z naruszeniem przez pozwanego postanowień umowy, pożyczkodawca podjął działania windykacyjne, które okazały się nieskuteczne.

Mocą umowy ramowej cyklicznego przelewu wierzytelności pierwotny wierzyciel przelał wierzytelność na rzecz (...) S.A., który następnie zbył wierzytelność U. 3 Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w W.. Tym samym powód stał się wierzycielem w trybie art. 509 k.c.

Z umowy z dnia 27 czerwca 2017 r. nr (...) powód dochodzi zapłaty niespłaconej kwoty kapitału w wysokości 600 zł, kosztów udzielenia pożyczki 163,10 zł, odsetki za opóźnienie liczone od dnia wymagalności roszczenia do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu tj. do dnia 12 listopada 2018 r. w kwocie 80,83 zł. Łącznie kwota dochodzona pozwem wynosi 843,93 zł (pозew k. 2-3 akt).

Postanowieniem z dnia 6 grudnia 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie według właściwości. (postanowienie k. 6 akt).

Po przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko, a ponadto do pozwu dołączył kserokopię umowy łączącej powoda z wierzycielem pierwotnym oraz kserokopie umów cesji.

Pozwany H. K., reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego D. Ż., wnosił o oddalenie powództwa. Chociaż nie kwestionował zasadności roszczenia, to powództwa nie uznał. Wnosił o nieobciążanie go kosztami procesu ze względu na swoją złą sytuację majątkową (stanowisko pozwanego protokół k. 86 akt, pismo k. 88 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 czerwca 2017 r. H. K. zawarł umowę pożyczki nr (...) z (...) sp. z (...). z siedzibą w W.. Pozwany otrzymał pożyczkę w kwocie 600 zł. H. K. zobowiązał się do zwrotu pożyczki wraz z kosztami związanymi z jej udzielenia w terminie do 27 lipca 2017 r. Po doliczeniu prowizji za udzielenie pożyczki w kwocie 163,10 zł oraz łącznej kwoty odsetek 4,90 zł, całkowita kwota spłaty pożyczki wynosiła 768 zł (dowód: umowa k. 73-80 akt).

Pozwany nie wywiązał się z przyjętego w umowie zobowiązania, nie regulując na rzecz pożyczkodawcy płatności przewidzianej w umowie. W związku z naruszeniem przez pozwanego postanowień umowy, pożyczkodawca podjął działania windykacyjne, które okazały się nieskuteczne (bezsporne).

Mocą umowy ramowej cyklicznego przelewu wierzytelności pierwotny wierzyciel przelał wierzytelność na rzecz (...) S.A., który następnie zbył wierzytelność U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.. Tym samym powód stał się wierzycielem w trybie art. 509 k.c. (dowód: zawiadomienie k. 69-72 akt, cesja 17-20, 26-68 akt).

Na wezwanie do uiszczenia należności pozwany nie udzielił odpowiedzi i nie uiścił należności (bezsporne).

Na dzień wniesienia pozwu, tj. 15 listopada 2018 r. do spłaty pozostała kwota 843,93 zł, na którą składają się: niespłacona kwota kapitału w wysokości 600 zł, prowizja za udzielenie pożyczki 163,10 zł oraz odsetki ustawowe naliczone przez cesjonariusza od kwoty 763,10 zł od chwili wymagalności wierzytelności do dnia sporządzenia pozwu tj. 12 listopada 2018 r. w kwocie 80,83 zł. (dowód: zawiadomienie k. 69-71 akt).

Należności dochodzonej pozwem pozwany nie zapłacił ze względu na trudną sytuację majątkową. Pozwany ma 78 lat, utrzymuje się z emerytury w kwocie 1567,74 zł miesięcznie. Z emerytury prowadzona jest egzekucja komornicza w kwocie 3741,05 zł. Ponadto pozwany obciążony jest spłatą pożyczki w kwocie 9208,83 zł na rzecz (...)P. (dowód: zaświadczenie z ZUS k. 89 akt, plan spłaty k. 90 akt, zawiadomienie egzekucyjne k. 91-92 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała. Pozwany nie kwestionował wysokości należności dochodzonej pozwem, a jedynie wskazał iż ze względu na trudną sytuację majątkową nie może jej spłacić.

W niniejszej sprawie, na podstawie art. 232 k.p.c. zdanie drugie, Sąd dopuścił dowód z dokumentów złożonych w trakcie postępowania oraz zestawienia rozliczenia. Prawdziwość dokumentów nie był przez pozwanego kwestionowana, ani nie budzi wątpliwości. Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez

powoda oraz pozwanego. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. W tej sytuacji Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia. W niniejszej sprawie stan faktyczny był w zasadzie niesporny, a pozwany jedynie wnosił o nieobciążanie go kosztami procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wykazał w toku procesu, że nabył wierzytelność w stosunku do H. K. na podstawie umowy przelewu wierzytelności. Pierwotny wierzyciel przelał wierzytelność na rzecz (...) S.A., który następnie zbył wierzytelność U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

Powód U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego H. K. kwoty 843,93 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 15 listopada 2018 r. do dnia zapłaty. Powód należność dochodzi na podstawie przedłożonych umów. Pozwany w toku procesu nie kwestionował, iż zawarł przedmiotową umowę pożyczki.

W ocenie Sądu powód U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wykazał w toku procesu, że nabył skutecznie na podstawie przelewu wierzytelności, wierzytelność przysługującą pierwotnie (...) sp. z (...). z siedzibą w W. w stosunku do pozwanego H. K..

Zgodnie z art. 509 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zgodnie z art. 511 k.c., jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.

Do akt sprawy zostały dołączone: umowa pożyczki oraz umowa przelewu. Na skutek przelewu wierzytelności doszło do zmiany strony stosunku zobowiązaniowego po stronie wierzyciela, a zatem powód jest legitymowany czynnie do występowania w niniejszym procesie.

Zgodnie z art. 512 zd. 1 k.c. dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Przepis ten przewiduje tzw. ochronę dłużnika przed konsekwencjami spłaty swojej wierzytelności byłemu wierzycielowi, która to ochrona kończy się bądź z momentem zawiadomienia go przez cedenta o przelewie, bądź też z chwilą dowiedzenia się przez dłużnika o przelewie z jakiegokolwiek innego źródła.

Zgodnie z art. 720. § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W dniu 27 czerwca 2017 r. H. K. zawarł umowę pożyczki nr (...) z (...) sp. z (...). z siedzibą w W.. Pozwany otrzymał pożyczkę w kwocie 600 zł. H. K. zobowiązał się do zwrotu pożyczki wraz z kosztami związanymi z jej udzielenia w terminie do 27 lipca 2017 r. Wobec nie spłacania pożyczki w umówionym terminie, (...) sp. z (...). z siedzibą w W. scedowała swoje uprawnienia na U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.. Pozwany nie kwestionował faktu istnienia zadłużenia ani wysokości kwoty dochodzonej pozwem. Pozwany również przyznał, że dochodzonej pozwem kwoty nie zapłacił.

Z art 6 kc wynika, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W niniejszej sprawie została przedstawiona przez powoda umowa, której prawdziwości oraz rzetelności pozwany nie kwestionował. Tym samym należy uznać, że powód wykazał istnienie zobowiązania. Natomiast pozwany nie

udowodnił, że zwolnił się z ciężącego na nim zobowiązania. Podnoszona przez pozwanego okoliczność, że jest w trudnej sytuacji majątkowej nie zwalnia go od obowiązku spełnienia świadczenia, do czego zobowiązał się umową. Zaciągając pożyczkę pozwany musiał się liczyć z obowiązkiem spłaty zgodnie z warunkami umowy i nie może być jego sytuacja majątkowa uzasadnieniem do zwolnienia z zobowiązania.

W tej sytuacji Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione i należność zasądził w wysokości dochodzonej pozwem.

Jak wynika z art. 476 zdanie pierwsze k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

Przepis § 1 art. 482 k.c. ustanawia dopuszczalność żądania odsetek za opóźnienie od zaległych odsetek (zarówno kapitałowych, jak i odsetek za opóźnienie) od chwili wytoczenia o nie powództwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 12 lutego 1992 r., I ACr 31/92, OSA 1992, z. 7, poz. 62). Dopuszczalność ta jest niezależna od uprzedniego porozumienia się stron w tym przedmiocie (wyrok Sądu Najwyższego z 13 października 2005 r., IV CK 162/05, LEX nr 186899). Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 18 maja 1994 r. (III CZP 70/94, OSNC 1994, nr 11, poz. 220) jeżeli strony nie umówiły się inaczej, odsetki od odsetek należy liczyć od dnia wytoczenia powództwa o odsetki.

W niniejszej sprawie, skoro należność nie została uiszczona, od dnia wytoczenia powództwa, tj. 15 listopada 2018 r. powód domagał się obok roszczenia głównego wraz z odsetkami, również dalszych odsetek. Mając na uwadze wyżej przytoczone przepisy, Sąd uznał roszczenie powoda w tym zakresie za uzasadnione.

Pozwany przegrał proces w całości. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art 98 §1 i §2 k.p.c. strona przegrywająca zobowiązana jest do zwrotu kosztów procesu. Na koszty składają się: opłata sądowa, którą uiszczył powód w kwocie 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego - wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 270 zł, których wysokość wynika z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265) oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Sąd nie uznał za uzasadnione nie obciążania pozwanego kosztami procesu w trybie art. 102 k.p.c. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 8 grudnia 2011 r., (IV CZ 111/11, LEX nr 1119554) sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia – na podstawie art. 102 – z obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego.

W niniejszej sprawie pozwany wnosząc o nieobciążanie go kosztami procesu wskazał wyłącznie na swoją trudną sytuację majątkową. Pozwany zaciągając pożyczkę powinien się liczyć z koniecznością jej zwrotu. H. K. nie wykazał aby zaszły jakieś nieprzewidziane w chwili zawierania umowy okoliczności, które spowodowałyby nagłe pogorszenie jego sytuacji majątkowej i tym samym stanowiły podstawę odstąpienia od obciążania go kosztami procesu.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)